

Justitieministeriet

kirjaamo.om@gov.fi

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIETS UTLÅTANDE OM ETT FÖRSLAG TILL REGERINGENS PROPOSITION TILL RIKSDAGEN MED FÖRSLAG TILL NY SJÄLVSTYRELSELAG FÖR ÅLAND

Justitieministeriet har begärt utlåtande av jord- och skogsbruksministeriet om ett förslag till regeringens proposition till riksdagen med förslag till ny självstyrelselag för Åland. Jord- och skogsbruksministeriet tackar för möjligheten att yttra sig om utkastet till regeringens proposition.

I utkastet till regeringens proposition föreslås att det stiftas en helt ny självstyrelselag för Åland. Den ska ersätta 1991 års självstyrelselag och blir den i ordningen fjärde självstyrelselagen. Målet med reformen är att modernisera och utveckla självstyrelsesystemet.

I utkastet till regeringens proposition föreslås en systematik för fördelningen av lagstiftningsmakten på Åland mellan riksdagen och Ålands lagting som bygger på principerna enligt nuvarande självstyrelag. Förslaget innebär vissa förändringar av den nuvarande fördelningen av lagstiftningsbehörighet mellan landskapet och riket. Lagförslaget innehåller två förteckningar över lagstiftningsbehörighet: 1) en förteckning över behörighetsområden som hör till lagtinget och 2) en förteckning över riksdagens behörighetsområden på Åland. Behörighetsfördelningen föreslås också fortsättningsvis omfatta en bestämmelse genom vilken riksdagens behörighet på Åland i framtiden genom ett förenklat förfarande kan ändras för vissa behörighetsområden. Det förenklade förfarandet avser liksom i nuläget en överföring av ny behörighet till Åland genom vanlig riksdagslag och med lagtingets bifall, men förteckningen över behörighetsområden som kan bli föremål för den förenklade överföringen, föreslås bli utökad.

Utkastet till regeringens proposition innehåller även utökad behörighet för Åland att förhandla och sätta i kraft internationella förpliktelser samt större möjligheter att påverka beredningen av ärenden som avgörs av Europeiska unionens institutioner.

Den föreslagna nya självstyrelselagen för Åland ska behandlas i grundlagsordning och för att träda i kraft godkännas av Ålands lagting med kvalificerad majoritet. Avsikten är att lagen ska träda i kraft den 1 januari 2028.

Allmänt

Jord- och skogsbruksministeriet understöder totalreformen av självstyrelselagen för Åland särskilt med beaktande av att den gällande självstyrelselagen trädde i kraft före Finlands anslutning till Europeiska unionen. Bland annat på grund av detta har det inom

jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde förekommit utmaningar vid tolkningen av självstyrelselagen till exempel när det gäller fördelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan landskapet Åland och riket.

Jord- och skogsbruksministeriet har i huvudsak ingenting att anmärka på utkastet till regeringens proposition och det förslag till ny självstyrelselag för Åland som ingår i utkastet. Lagförslaget förtydligar till många delar nuläget och å andra sidan har det i lagförslaget tagits in bestämmelser som motsvarar nuvarande praxis mellan riket och landskapet.

Utkastet till regeringens proposition innehåller dock vissa förslag som inte kan godkännas av jord- och skogsbruksministeriet, såsom Delegationen för Ålandsärendens ställning vid fördelningen av resurser från Europeiska unionen och de problem som orsakas av den ändrade terminologin i anslutning till gifter. I jord- och skogsbruksministeriets utlåtande behandlas utöver det som nämns ovan särskilt förslag som gäller fördelningen av lagstiftningsbehörigheten.

I lagutkastet föreslås en ändring i den terminologi som används för närvarande i samband med självstyrelselagen för Åland. I stället för termen "landskapet Åland" används termen "Åland" och i stället för "Ålands landskapsregering" benämningen "Ålands regering". Beteckningarna "riket" och "rikets myndigheter" skulle kvarstå. Beteckningarna "landskapets lagstiftningsbehörighet" och "rikets lagstiftningsbehörighet" ersätts med beteckningarna "lagtingets och riksdagens lagstiftningsbehörighet". Den nya benämningen "myndighet i riket" ska utöver statliga myndigheter omfatta både kommuner och välfärdsområden. Jord- och skogsbruksministeriet understöder dessa föreslagna ändringar.

25 § Lagtingets lagstiftningsbehörighet

På motsvarande sätt som i 18 § i den gällande självstyrelselagen innehåller den föreslagna paragrafen en förteckning över de verksamhetsområden som hör till Ålands lagstiftningsbehörighet, om än delvis ändrad jämfört med den gällande självstyrelselagen. Jord- och skogsbruksministeriet uttalar sig i fråga om vissa förslag följande.

Punkt 22: Livsmedelssäkerhet och konsumentssäkerhet

Den föreslagna bestämmelsen är ny, men enligt jord- och skogsbruksministeriets syn ändrar förslaget inte nuläget. Såsom konstateras i motiveringen till propositionen har denna behörighet hittills härletts ur vissa bestämmelser som gäller hälsa och näringsverksamhet. Jord- och skogsbruksministeriet har inget att anmärka på i fråga om den föreslagna bestämmelsen.

Punkt 26: Jord- och skogsbruk och de ersättnings- och stödsystem som anknyter till utvecklingen av jordbruket, skogsbruket och landsbygden, samfällda skogar, växtskyddsmedel, produktion av genetiskt modifierade växter samt infrastruktur för geografisk information

I fråga om denna punkt fäster jord- och skogsbruksministeriet uppmärksamhet vid växtskyddsmedel. I motiveringen till utkastet till regeringens proposition konstateras det att växtskyddsmedel har ansetts höra till Ålands lagstiftningsbehörighet, huvudsakligen

som en del av jord- och skogsbruket. När kemikalier överförs till rikets lagstiftningsbehörighet föreslås det att växtskyddsmedel uttryckligen nämns i denna punkt.

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar att denna motivering inte till alla delar stämmer. Rikets lagstiftningsbehörighet omfattar enligt nuvarande självstyrelselag ärenden som gäller "framställning av gifter och fastställande av deras användningsändamål", och till detta har också ansetts höra uppgifter i anslutning till förfarandena för godkännande av växtskyddsmedel.

Jord- och skogsbruksministeriet **godkänner inte** att dessa uppgifter som i rikslagstiftningen föreskrivs för Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) överförs till Ålands lagstiftningsbehörighet, och förhandlingar om detta har inte ens förts med ministeriet. Tvärtom har man vid beredningen av det förslag till ändring av nuvarande självstyrelselag som bereds skyndsamt kommit överens om att även behörigheten i förvaltningsärenden i fråga om dessa uppgifter som hör till rikets lagstiftningsbehörighet ska återgå till riket, medan Säkerhets- och kemikalieverkets behörighet i fråga om förvaltningsuppgifter för närvarande baserar sig på överenskommelseförordningen.

Med hänvisning till det som sägs ovan föreslår jord- och skogsbruksministeriet att det till 25 § 26 punkten fogas en begränsning "... växtskyddsmedel med de undantag som anges i 26 § x punkten ...". Samtidigt bör riksdagens (rikets) behörighet i växtskyddsärenden återinföras i 26 §, till exempel i 38 punkten (se förslaget nedan).

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar dessutom att ministeriet inte är säkert på följande tolkning av motiveringarna: "Jordbruk och skogsbruk anses också omfatta användning av rodenticider, såsom råttgift, inom jordbruket." Det är dock fråga om biocider och därmed i huvudsak ett ärende som hör till miljöministeriets ansvarsområde.

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar dessutom i fråga om frågor som gäller produktion av genetiskt modifierade växter och infrastruktur för geografisk information att enligt motiveringen till utkastet till proposition har produktion av genetiskt modifierade växter och infrastruktur för geografisk information i samband med lagstiftningskontrollen av landskapslagarna bedömts höra till lagtingets lagstiftningsbehörighet och att det därför föreslås att dessa behörighetsområden nämns i bestämmelsen. Jord- och skogsbruksministeriet har inget att anmärka till denna del.

26 § Riksdagens lagstiftningsbehörighet på Åland

På motsvarande sätt som i 27 § i den gällande självstyrelselagen innehåller den föreslagna paragrafen en förteckning över de ansvarsområden som hör till riksdagens lagstiftningsbehörighet, om än delvis ändrad jämfört med den gällande självstyrelselagen. Jord- och skogsbruksministeriet uttalar sig i fråga om vissa förslag följande.

Punkt 17: Landets försvar samt försvarstillstånd med beaktande av vad som föreskrivs i 17 § om fullgörande av värnplikt, beredskap inför undantagsförhållanden samt försörjningsberedskap

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar till att börja med att formuleringen i punkten i den finskspråkiga versionen av punkten delvis är felaktig och att punkten bör lyda på finska som följer: "maanpuolustus sekä puolustustila ottaen huomioon, mitä 17 §:ssä

säädetään asevelvollisuuden suorittamisesta, poikkeusoloihin varautuminen ja huoltovarmuus”.

Jord- och skogsbruksministeriet föreslår att slutet av punkten ändras till ”beredskap inför undantagsförhållanden samt försörjningsberedskap under undantagsförhållanden”.

I fråga om beredskapen inför undantagsförhållanden motsvarar den föreslagna bestämmelsen den nuvarande bestämmelse. Punkten har dock i praktiken tolkats omfatta också utövande av befogenheter enligt beredskapslagen under undantagsförhållanden.

Omnämmandet av försörjningsberedskap är nytt. Det är fråga om en relativt ospecificerad utvidgning vars tillämpning kan orsaka oklarheter och problem. Till exempel på Försörjningsberedskapscentralens webbplats definieras försörjningsberedskapen enligt följande: ”Försörjningsberedskap innebär beredskap inför eventuella kriser och störningar samt kontinuitetshantering genom att trygga vitala funktioner för att samhället och näringslivet ska fungera och människorna tryggt ska kunna leva i sin vardag. En fungerande marknad och en konkurrenskraftig ekonomi utgör grunden för försörjningsberedskapen.”

Enligt statsrådets beslut om målen för försörjningsberedskapen (TEM/2014/142, s.6) med försörjningsberedskap avses ”tryggande av sådan kritisk produktion, service och infrastruktur som är nödvändig för befolkningens försörjning, landets näringsliv och landets försvar vid allvarliga störningar under normala förhållanden och i undantagsförhållanden.” Trots denna mer begränsade definition konstateras det i beslutet att försörjningsberedskapen på Åland delvis hör till landskapets och delvis till rikets behörighet i enlighet med behörighetsfördelningen enligt självstyrelselagen. Även till exempel CER- och NIS-direktiven om kritiska aktörers motståndskraft har i huvudsak tolkats höra till landskapets behörighet.

Således kan det anses att omnämmandet av försörjningsberedskapen i självstyrelselagen innebär en ny befogenhet, inte bara ett förtydligande av nuläget. Tillägget är i den föreslagna omfattande formen ägnat att orsaka problem i anslutning till gränsdragningen och utövandet av myndigheternas befogenheter inom de sektorer som hör till landskapets behörighet. Redan i nuläget är det till många delar problematiskt eller till och med omöjligt att tillämpa befogenheterna enligt beredskapslagen på Åland inom sådana områden, och det bereds ännu förslag till lösningar på dessa problem. Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde hör till exempel livsmedel, som är en central del av försörjningsberedskapen, i princip till landskapets lagstiftningsbehörighet.

Punkt 39: Förbud mot införande av djur och djurprodukter, förhindrande av smittsamma sjukdomar hos husdjur och förebyggande av införsel av växtskadegörare till landet med beaktande av vad som föreskrivs i 28 §

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar att punkten i huvudsak motsvarar den gällande självstyrelselagen, men *i det finskspråkiga förslaget* i stället för termen ”**kotieläinten tarttuvat taudit**” används termen ”kotieläinten tartuntataudit”. I det svenskspråkiga förslaget nämns på samma sätt som i den gällande självstyrelselagen ”smittsamma sjukdomar hos husdjur”.

Jord- och skogsbruksministeriet understöder inte den ovannämnda ändringen av den finska språkdräkten. Tartuntatauti (infektion, infektionssjukdom) är ett vidare begrepp för en sjukdom som orsakas av en sjukdomsalstrare (t.ex. en bakterie eller ett virus) och

som inte nödvändigtvis sprids vidare. Tarttuva tauti (smittsam infektion/Communicable disease) är en snävare term, med vilken avses uttryckligen en sjukdom som sprids mellan djur, mellan människor eller mellan djur och människor. Tarttuva tauti motsvarar också den svenska termen "smittsam sjukdom".

I fråga om förebyggande av införsel av växtskadegörare fäster jord- och skogsbruksministeriet uppmärksamhet vid att behörigheten i 26 § 39 punkten och 28 § 20 punkten i den finska versionen gäller förebyggande av införsel av växtskadegörare, medan behörigheten enligt den gällande självstyrelselagen och det svenska förslaget gäller förebyggande av införsel av växtskadegörare till landet. Det sistnämnda uttrycket används också i 46 § 8 punkten i den finska språkdräkten i den föreslagna självstyrelselagen, där det föreskrivs om ett motsvarande undantag som för närvarande i fråga om fördelningen av förvaltningsbehörigheten, enligt vilket förvaltningsuppgifter som gäller lagstiftningsområdet på Åland sköts av Ålands regering eller någon annan myndighet som anges i lagtingslag. För att undvika oklarheter anser jord- och skogsbruksministeriet att det är ändamålsenligt att till 26 och 28 § i den finska versionen foga ordet "maahan" (kasvintuhoojien *maahan* kulkeutumisen estäminen).

Punkt 43: Yrkesrättigheter inom apoteksväsendet, hälso- och sjukvården och **veterinärvården**, samt förhindrande av smittsamma sjukdomar hos människor, medicinsk könsbekräftande behandling, sterilisering, avbrytande av havandeskap, fertilitetsbehandling, mänskliga organ, vävnader och celler, rättsmedicinska undersökningar, utredning av dödsorsak och konstaterande av dödsfall med beaktande av vad som föreskrivs i 28 §,

Omnämmandet av veterinärers yrkesrättigheter är nytt, men bestämmelsen ändrar inte nuläget, med undantag för möjligheten att överföra lagstiftningsbehörigheten till lagtinget genom vanlig lag. Ärendegruppen har nämligen bland annat på grund av rätten att förskriva läkemedel av hävd tolkats höra till området "behörighetsvillkor för dem som är verksamma inom hälso- och sjukvården". Jord- och skogsbruksministeriet understöder att det i fråga om de yrkesrättigheter som utövas inom veterinärvården tas in ett uttryckligt förtydligande tillägg till självstyrelselagen.

Punkt 46: Apoteksväsendet, läkemedel och medicintekniska produkter, narkotika och för konsumentmarknaden förbjudna psykoaktiva ämnen, samt kemikalier

Enligt 27 § 30 punkten i den gällande självstyrelselagen hör till rikets lagstiftningsbehörighet bl.a. ärenden som gäller "läkemedel och produkter av läkemedelstyp, narkotika samt framställning av gifter och fastställande av deras användningsändamål".

Enligt utkastet till regeringens proposition stryks termen "gifter" i självstyrelselagen och i lagen nämns "kemikalier" och "växtskyddsmedel". I den nya självstyrelselagen hör andra gifter än växtskyddsmedel helt och hållet till rikets lagstiftningsbehörighet (26 § 46 punkten) och i fråga om dem används begreppet kemikalier. I motiveringen till propositionen konstateras det att begreppet kemikalie inte innehåller växtskyddsmedel. Ändringen av termen medför att riksdagens lagstiftningsbehörighet i fråga om växtskyddsmedel överförs till lagtinget, vilket enligt jord- och skogsbruksministeriets uppfattning inte har varit avsikten. Därför bör rikets behörighet i fråga om växtskyddsmedel återinföras i 26 §.

Jord- och skogsbruksministeriet motsätter sig inte att bestämmelserna om växtskyddsmedel och andra kemikalier åtskiljs från varandra, men i utkastet till proposition har det

gjorts på ett sätt som i fråga om växtskyddsmedel orsakar ovannämnda problem, som jord- och skogsbruksministeriet förutsätter att ska avhjälpas.

Jord- och skogsbruksministeriet föreslår att följande tillägg fogas till någon lämplig punkt i 26 §: "... samt produktgodkännanden och forskningstillstånd för växtskyddsmedel..." **Det nämnda tillägget kan göras till exempel i 38 punkten**, varvid punkten i fråga lyder som följer: "direkta stöd till jordbruket och marknadsåtgärder som gäller jordbruksprodukter samt produktgodkännande och forskningstillstånd för växtskyddsmedel med beaktande av vad som föreskrivs i 28 §,"

Den nämnda formulering är ändamålsenlig, eftersom den omfattar alla de uppgifter som Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) för närvarande sköter och som nämns i överenskommelseförordningen. I punkten nämns utöver produktgodkännanden som gäller utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden också de tillstånd enligt lagen om växtskyddsmedel som krävs av anläggningar som testar växtskyddsmedlens biologiska effektivitet och användbarhet samt för försök i forsknings- och utvecklingssyfte där ett icke godkänt växtskyddsmedel släpps ut i miljön. I nuläget är det på grund av att ordalydelsen i självstyrelselagen är föråldrad inte helt klart till vilka delar skötseln av dessa uppgifter grundar sig på självstyrelselagen och till vilka delar på överenskommelseförordningen.

Om den ovan föreslagna formuleringen inte anses möjlig, bör det **åtminstone** göras följande tillägg som återinför den nuvarande befogenhet som faller bort från den föreslagna nya självstyrelselagen: "direkta stöd till jordbruket och marknadsåtgärder som gäller jordbruksprodukter **samt tillverkning av växtskyddsmedel och fastställande av deras användningsändamål** med beaktande av 28 §".

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner att den nuvarande punkten om "gifter" ändras och begränsas till att gälla kemikalier endast om den ändring som ministeriet föreslagit ovan genomförs.

28 § Lagstiftningsbehörighet som hör till riksdagen och som kan överföras till Åland i enkel lagstiftningsordning

I paragrafen föreslås det att vissa behörighetsområden eller delar av dessa som hör till riksdagens lagstiftningsbehörighet kan överföras till lagtinget genom en lag som stiftas i enkel lagstiftningsordning och med lagtingets bifall. Paragrafens 1 mom. innehåller en förteckning med 24 punkter över nämnda behörighetsområden.

Paragrafens **1 mom. 18 punkt** gäller fastighetsbildning och fastighetsregistrering samt därmed sammanhängande uppgifter. Fastighetsregistret förs genom fastighetsförrättningar och registret bildar tillsammans med lagfarts- och inteckningsregistret ett riksomfattande fastighetsdatasystem med partiell offentlig tillförlitlighet. Denna helhet är en väsentlig del av det nationella säkerhetssystemet som tryggar det finansiella systemets funktion. Fastighetsregistret och lagfarts- och inteckningsregistret ses i allt högre grad som en helhet och avsikten är att denna helhet ska förnyas under de kommande åren. Dessutom kräver den utmanande säkerhetspolitiska miljön betydande satsningar på informationssäkerhet och kontinuitetshantering. Samhällets olika basregister är starkt integrerade med varandra.

Enligt jord- och skogsbruksministeriets syn hör sådana basregister som på ett mångsidigt sätt betjänar samhällets kritiska informationsförsörjning och olika funktioner till rikets behörighet, och det skulle vara problematiskt att ändra befogenheterna i fråga om dem. Jord- och skogsbruksministeriet föreslår med hänvisning till det som sagts ovan att 18 punkten stryks ur det föreslagna 28 § 1 mom.

Till övriga delar har jord- och skogsbruksministeriet inget att anmärka på paragrafen.

46 § Förfaranden i förvaltningsärenden och undantag i fråga om förvaltningsbehörigheten

I 10 punkten föreslås en bestämmelse om att i de angelägenheter som anges i paragrafen ska uppgiften utföras med iakttagande av "de uppgifter som enligt lagstiftningen om smittsamma sjukdomar hos husdjur ankommer på riksmyndigheter eller kommuner och som gäller bekämpningen av sådana sjukdomar och övervakningen av sjukdomsbekämpningen, ska på Åland skötas av Ålands regering eller av någon annan myndighet som anges i lagtingslag". I detta lagrum förekommer fortfarande den nuvarande formuleringen "smittsamma sjukdomar" i självstyrelselagen, vilket enligt jord- och skogsbruksministeriets syn är ändamålsenligt.

Omformuleringen av den nämnda bestämmelsen om behörighetsfördelningen i förvaltningsärenden har dock planerats i samband med den reform som gäller en brådskande ändring av nuvarande självstyrelselag. I samband med detta har det beretts en ny formulering i punkten, som jord- och skogsbruksministeriet har ansett vara bra. I enlighet med detta bör den första delen av bestämmelsen i den nya självstyrelselag som nu är på remiss enligt jord- och skogsbruksministeriets uppfattning höra till följande: "de uppgifter som enligt lagstiftningen om smittsamma sjukdomar hos husdjur ankommer på riksmyndigheter eller kommuner i fråga om **motsättningen av sådana sjukdomar och övervakningen av motsättning av sjukdomen...**".

78 § Förfarande vid oenighet om visst genomförande av EU:s beslut

Enligt 78 § 1 mom. i den föreslagna nya självstyrelselagen, om den statliga och den åländska myndigheten efter samråd inte är överens om Ålands andel av en resurs eller rättighet som tilldelats eller förpliktelse som har ålagts Finland genom Europeiska unionens beslut, ska beslutet om att avskilja Ålands andel fattas av Delegationen för Ålandsärenden. Enligt 2 mom. ska Delegationen lämna ett avgörande i brådskande ordning. Beslutet ska fattas efter att de behöriga statliga och åländska myndigheterna har hörts och övrig nödvändig utredning för att avgöra saken har införskaffats. Enligt 3 mom. besvär över ett beslut som Delegationen för Ålandsärenden fattat får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen och Delegationens beslut kan verkställas oavsett att besvär anförts över det.

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar att det i 22 § i lagförslaget föreskrivs om Delegationens sammansättning så att ordförande i Delegationen är landshövdingen eller någon annan som har förordnats av republikens president efter överenskommelse med lagtingets talman. Till ledamöter i Delegationen utser statsrådet och lagtinget vardera två personer och för var och en av dem två ersättare. Ledamöterna och ersättarna

utses på obestämd tid. Delegationens sammansättning ska vara sådan att särskilt självstyrelserättslig, statsrättslig och europarättslig expertis samt kunnande i offentlig ekonomi är företrädd.

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar för det första att bestämmelsen i 78 § är mycket lätt och kortfattat motiverad i utkastet till regeringens proposition och att grunderna för förslaget inte framgår av utkastet till proposition. Resurser eller rättigheter som beviljats genom beslut av Europeiska unionen är inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde till exempel Finska statens finansiering ur Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) samt Finska statens fiskekvoter. Från de ovannämnda fonderna har man för varje finansieringsperiod avskilt Ålands andel, som Åland inkluderar i sin egen budget och använder för finansieringen av sina stödsystem som tagits i bruk på Åland. Fastlandsfinlands finansieringsandel ingår naturligtvis i statsbudgeten.

Det föreslagna **förslaget** i 78 § i den nya självstyrelselagen om att Delegationen för Ålandsärenden i händelse av meningsskiljaktigheter ska ha beslutanderätt **är i vilket fall som helst inte godtagbart.**

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar att Finska staten i egenskap av medlemsstat i Europeiska unionen ansvarar för genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning i Finland. En väsentlig del av detta är fördelningen av medel från Europeiska unionens fonder. Medlemmarna i Delegationen för Ålandsärenden är i fråga om behörighetsvillkoren särskilt juridikexperter. Hur finansieringsandelarna från olika fonder fördelas mellan riket och Åland baserar sig på en stor del av variablerna, som varierar från sektor till sektor, och beräkningen kräver mycket god yrkesskicklighet. De finansieringsandelar som kommer från Europeiska unionens medel har naturligtvis en direkt inverkan på statsbudgeten, i fråga om vilken riksdagen har budgetmakt. Finlands finansieringsandelar från Europeiska unionens olika fonder är flera miljarder euro per finansieringsperiod.

Jord- och skogsbruksministeriet lyfter här också fram att senast, dvs. 2021, när förslaget till totalreform av självstyrelselagen för Åland var på remiss, enligt förslaget till självstyrelselag i sista hand avgjorde statsrådets allmänna sammanträde fördelningen av resurser eller rättigheter mellan riket och Åland, dock så att det dessförinnan hade begärts en rekommendation av Ålandsdelegationen. Då konstaterade jord- och skogsbruksministeriet i sitt utlåtande (VN/846/2018) bland annat följande: "När Ålandsdelegationens rekommendation i något ärende har fåtts och den dock inte kan följas, ska ärendet enligt förslaget avgöras av statsrådets allmänna sammanträde efter den politiska debatten med företrädare för Åland. ... Jord- och skogsbruksministeriet anser att den föreslagna 77 § är en balanserad beslutsprocess som på bästa sätt garanterar en öppen och gemensam behandling på både tjänstemannanivå och politisk nivå och på så sätt garanterar en möjlighet att finna bra lösningar som är godtagbara för båda parter samt i sista hand HFD:s behandling. Jord- och skogsbruksministeriet kan således godkänna det föreslagna förfarandet och betonar att statsrådet ska vara den slutliga beslutsfattaren i dessa situationer."

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner alltså inte den föreslagna bestämmelsen i 78 § i den nya självstyrelselagen om att beslut om fördelningen av resurser eller rättig-

heter ska fattas av Delegationen för Ålandsärenden, utan beslutet ska fattas av statsrådet. En kompromiss av motsvarande typ, som fanns i förslaget till självstyrelselag för Åland för fem år sedan, kan eventuellt fortfarande vara godtagbar.

Ändra

Om regeringens proposition efter diskussioner med Åland ändras i sak eller tekniskt till den del den gäller jord- och skogsbruksministeriet, ska ministeriet ännu ges tillfälle att yttra sig om ändringarna.

Kanslichef

Pekka Pesonen

Lagstiftningsråd

Katri Aho

VN/35482/2024-MMM-129

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: